"தர்மம் சர"

ஏப்ரல் (15 .4.2026) • கும்பகோணம் • பிரதி-20

ப்ரஹ்மஸ்ரீ குருராம கனபாடிகள் பேசுகிறார்

உபநயனம்

பலரும் உபநயனத்தை ஒரு வெறும் சம்ஸ்காரம் மட்டும் அல்ல . ஞானக்கண்ணைத் திறக்கும் ஒரு உன்னத நிகழ்வே உபநயனம். சந்தியாவந்தனம் ஒரு பாதுகாப்பு கவசம். சந்தியாவந்தனம் என்பது ஏதோ கடமைக்காகச் செய்யும் செயலல்ல. வேதங்கள் இதை 'அஹரஹ: ஸந்த்யாமுபாஸீத' (நாள்தோறும் சந்தியை உபாசிக்க வேண்டும்) என்று கட்டளையிடுகின்றன.

பாதுகாப்பு (கவசம்)

இதில் மறைந்துள்ள ரகசியம் என்னவென்றால், இது ஒரு ஆன்மீக 'ரீசார்ஜ்' போன்றது.

வேத வாக்கு: "ஸந்த்யா ஹீனோ அசுசிர்நித்யம் அனர்ஹ: ஸர்வகர்மஸு"

பொருள்: சந்தியாவந்தனம் செய்யாதவன் எப்போதும் அசுசியானவனாகக் கருதப்படுகிறான்; அவன் செய்யும் மற்ற எந்த புண்ணிய காரியங்களும் முழுப்பலனைத் தராது.

மந்தேஹா' அரக்கர்களும் காயத்ரியும்

சந்தியாவந்தனத்தில் நாம் விடும் 'அர்க்யப்' பிரதானமானது. புராண ரீதியாகவும் தத்துவ ரீதியாகவும் ஒரு ஆச்சரியமான விஷயம் உண்டு. சூரியனை மறைக்க முயற்சிக்கும் 'மந்தேஹா' எனும் அரக்கர்களை (நம்மிடம் உள்ள அறியாமை மற்றும் சோம்பல்) விரட்ட, நாம் கையில் எடுக்கும் நீர்த்துளிகள் 'வஜ்ராயுதமாக' மாறி அவர்களுக்குப் பதிலடி கொடுக்கின்றன. நாம் அர்க்கியம் விடும்போது, பிரபஞ்சத்தின் நேர்மறை ஆற்றலை நமக்குள் நிலைநிறுத்துகிறோம்.

காயத்ரி மந்திரத்தின் அதிர்வு

காயத்ரி என்பது வெறும் துதி அல்ல; அது ஒரு அறிவியல் பூர்வமான ஒலி அலை.
"தத் ஸவிதுர் வரேண்யம்" - அந்தப் பிரகாசமான ஒளியை தியானிக்கிறோம்.
"தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்" - அது எங்கள் புத்தியைத் தூண்டட்டும்.
ஒருவன் சந்தியாவந்தனத்தில் காயத்ரியைச் சொல்லும்போது, அவன் மூளையின் செல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அதிர்வெண்ணில் (Frequency) இயங்குகின்றன. இது மன அழுத்தத்தைக் குறைத்து, தீர்க்கமான முடிவெடுக்கும் திறனை அளிக்கிறது.

ஏன் மூன்று வேளைகள்?

சூரியனின் கதிர்கள் பூமியில் விழும் கோணங்கள் மாறும் தருணங்களை 'சந்தி' என்கிறோம்.
காலையில்: சத்துவ குணம் வளர (ஞானம்).
நண்பகலில்: ராஜஸ குணம் கட்டுப்பட (ஆற்றல்).
மாலையில்: தாமஸ குணம் நீங்க (தெளிவு).

உபநயனம் என்பது பூணூல் அணிவது மட்டுமல்ல, அது ஒரு 'இரண்டாம் பிறப்பு' (த்விஜன்). சந்தியாவந்தனம் செய்பவன் உலகிற்கு ஒளியூட்டும் சூரியனுக்கு நிகரானவன் ஆகிறான். "தர்மம் சர" வாசகர்களே, நம் சந்ததியினருக்கு வெறும் அனுஷ்டானங்களை கற்பிக்காமல், அதன் பின்னால் உள்ள இந்த வேத ரகசியங்களை எடுத்துரைப்போம்.

தொடரும் .

ஸ்ரீமதி ஸௌம்யா குருராமன்   "மானஸீக தர்மம்"

காஞ்சிபுரத்தின் ஒரு சிறிய அக்ரஹாரத்தில் வசித்து வந்தாள் காமாட்சி அம்மாள். வயது எண்பதைத் தாண்டினாலும், அவர் முகத்தில் ஒரு அலாதி தேஜஸ் (ஒளி) குடி கொண்டிருந்தது. அந்த ஊரில் எவ்வளவு பெரிய வித்வான்கள் இருந்தாலும், மன அமைதி தேடி வருபவர்கள் காமாட்சி பாட்டியின் திண்ணையைத்தான் நாடுவார்கள்.ஒரு நாள், பட்டணத்திலிருந்து வந்திருந்த இளம்பெண் காயத்ரி அவரிடம் கேட்டாள்:

"பாட்டி! நீங்கள் பெரிய தானங்கள் ஒன்றும் செய்வதில்லை, சமையல் குறிப்புகள் சொல்லித் தருவதில்லை, ஏன் பெரிய கோலங்கள் கூடப் போடுவதில்லை. ஆனால், உங்கள் முன்னால் வந்து நின்றாலே ஏதோ ஒரு நிம்மதி கிடைக்கிறதே, என்ன ரகசியம் இது?"

பாட்டி சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார், "அம்மா, நான் செய்வது யாருக்கும் தெரியாத 'மானஸீக தர்மம்'. இது நம் முன்னோர்கள் சொல்லித் தந்த ரகசியம், ஆனால் காலப்போக்கில் நாம் இதை மறந்துவிட்டோம்."

யாருமே அறியாத அந்த 'ரகசியக் கலை'

"சமையல் கட்டு என்பது வெறும் உணவு சமைக்கும் இடம் அல்ல, அது ஒரு யாக சாலை. நாம் உலையில் அரிசியைப் போடும்போது, 'இந்த உணவு என் குடும்பத்தாருக்கு மட்டும் பலன் தரக்கூடாது; இந்த உணவின் சாராம்சம் உலகில் பசியோடு இருக்கும் அத்தனை ஜீவராசிகளுக்கும் மனநிறைவைத் தர வேண்டும்' என்று ஒரு நொடி சங்கல்பம் செய்துகொள்ள வேண்டும். இதுதான் 'அன்னபூர்ணா தர்மம்'. இதற்குப் பணம் தேவையில்லை, கை நிறையப் பொருள் தேவையில்லை, தூய்மையான எண்ணம் மட்டுமே போதும்."

காயத்ரி வியப்புடன் கேட்டாள், "ஒரு எண்ணம் எப்படிப் பசியைத் தீர்க்கும் பாட்டி?"

பாட்டி விளக்கினார்: "நீ வீதியில் நடக்கும்போது ஒரு எறும்பைக் கண்டால், அதற்கு ஒரு பிடி மாவு போட முடியாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. 'இந்தக் குட்டி ஜீவன் பசி தீரட்டும்' என்று மனதார ஒரு ஆசி கொடு. ஒரு நோயாளி செல்வதைப் பார்த்தால், 'அவர் பூரண குணமடையட்டும்' என்று நினை. ஒரு சுமங்கலியைப் பார்த்தால் 'அவள் தீர்க்க சுமங்கலியாக இருக்கட்டும்' என்று மனதிற்குள் வாழ்த்து."

"பிராமண ஸ்த்ரீகளுக்கே உரித்தான ஒரு மிகப்பெரிய சக்தி 'வாக்கு பலிதம்' மற்றும் 'மன உறுதி'. நாம் ஒருவருக்குத் தெரியாமல் செய்யும் இந்த 'மானஸீக ஆசி' (Mental Blessing) இருக்கிறதே, அதுதான் தர்மங்களிலேயே மிக உயர்ந்தது. இதைச் செய்பவர்களின் முகத்தில் தெய்வீக ஒளி தானாகவே வந்துவிடும்."

தர்மத்தின் சூட்சுமம்

"இதை ஏன் யாரும் வெளியே சொல்வதில்லை?" எனக் கேட்டாள் காயத்ரி.

"ஏனென்றால், வெளியே தெரிந்தால் அது புகழுக்காகச் செய்யும் காரியமாகிவிடும். யாரும் அறியாமல், பிரதிபலன் எதிர்பார்க்காமல் ஒரு ஜீவனுக்காக நீ செய்யும் பிரார்த்தனை நேரடியாக அந்த ஈஸ்வரனைச் சென்றடையும். இதைத்தான் 'அவ்யக்த தர்மம்' (வெளிப்படையாகத் தெரியாத தர்மம்) என்பார்கள். சமையலறையிலும், பூஜை அறையிலும் நாம் செலவிடும் நேரத்தை விட, பிறர் நலனுக்காக நாம் செலவிடும் இந்த 'நிமிடத் தியானம்' தான் ஒரு ஸ்த்ரீயை மகாலட்சுமியாக மாற்றுகிறது."தர்மம் என்பது கைகளால் கொடுப்பது மட்டுமல்ல, மனதால் நினைப்பதும் கூட என்று , அன்று முதல் காயத்ரிக்கு புரிந்தது

தொடரும்

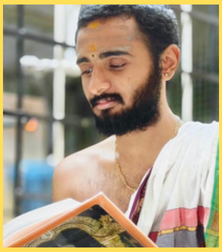

“அடிப்படை தர்மங்கள்”

வித்வான் விரூபாக்ஷ சர்மா

ஒரு பிரம்மச்சாரி நூற்றுக்கணக்கான சுலோகங்களைக் கற்றும், அவன் மனம் தெளிவடையாமல் குழப்பத்திலேயே இருந்தது.

அவனது குரு, "நீ அறிவைப் பெறுகிறாய், ஆனால் அந்த அறிவைத் தந்த ரிஷிகளுக்கு தினமும் நன்றி (தர்ப்பணம்) செலுத்துகிறாயா?" என்று கேட்டார்.தினமும் சந்தியாவந்தனத்தின் போது ஒரு பிடி நீரால் ரிஷிகளுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யத் தொடங்கியதும், அவனுக்குள் ஒரு புதிய ஆற்றல் பிறந்தது.அந்த நீர்த்துளிகள் வெறும் தண்ணீரல்ல, அது அவனது மூதாதையர் மற்றும் ரிஷிகளின் ஞானத்தோடு அவனை இணைக்கும் ஒரு கண்ணுக்குத் தெரியாத பாலம் என்பதை உணர்ந்தான்.நன்றியுள்ள மனதுடன் அவன் செய்த அந்தச் சிறு செயல், அவனது புத்தியைப் பிரகாசமாக்கி கல்வியில் மகத்தான வெற்றியைத் தந்தது.

ஸ்ரீ சர்மா சாஸ்திரிகள்

ஒரு இளம் பிரம்மச்சாரி, தான் கற்ற வித்தைகளால் தான் மட்டுமே சிறந்தவன் என்று கர்வத்துடன் காட்டில் நடந்து வந்தான்.எதிரே வந்த ஒரு முதியவர் "யார் நீ?" எனக் கேட்க, அவன் தன் பெயரை மட்டும் அலட்சியமாகச் சொல்லிவிட்டு நகரப் பார்த்தான். "பெயரைச் சொன்னால் மட்டும் போதாது, உன் கோத்ரம் மற்றும் ரிஷிகளைச் சொல்லி பெரியவர் பாதம் பணிந்து அபிவாதயே செய்தாயா?" என அவர் கேட்டார்.அந்தக் கணம் அவன் தலைகுனிந்து முறைப்படி ஆசி பெற்றபோது, அவனுள் இருந்த ஆணவம் மறைந்து கல்விக்கான உண்மையான தேஜஸ் உண்டானது.தினமும் பெரியவர்களைப் பணிந்து தன் குலப் பெருமையை நினைவுபடுத்துவதே ஒரு பிரம்மச்சாரியின் அறிவை நிலைக்கச் செய்யும் ரகசியமாகும்.

வேங்கடேஷ்- பூர்வமீமாம்ஸா சிரோமணி

அத்வைத கதைகள்

இரண்டாவது சூத்ரம் ॐ शास्त्रयोनित्वात् சாஸ்த்ரயோநித்வாத்

காசி மாநகரின் கங்கைக்கரையில், சர்வகலைகளையும் கற்றறிந்த பண்டிதர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவருக்குத் தன் அறிவின் மீது மிகுந்த கர்வம் இருந்தது; "இயற்கையையும் உலகையும் பார்த்தே நான் இறைவனைக் கண்டுவிடுவேன்" என்று அவர் தர்க்கம் செய்வார். ஒருமுறை, காட்டில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த ஒரு ஞானியைச் சந்தித்த பண்டிதர், "சுவாமி, கண்ணுக்குத் தெரியாத இறைவனை சாஸ்திரங்கள் மூலம்தான் அறிய வேண்டுமா? இதோ இந்த மலர், இந்த சூரியன், இந்த ஆறு என இயற்கையே இறைவனைச் சொல்லவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அந்த ஞானி புன்னகைத்து, ஒரு மூடிய மரப்பெட்டியைக் காட்டி, "இதனுள் என்ன இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள்?" என்றார். பண்டிதர் அதைப் பலமுறை தட்டிப் பார்த்தார், முகர்ந்து பார்த்தார், அதன் எடையை வைத்து ஊகித்தார்; ஆனால் உள்ளே என்ன இருக்கிறது என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியவில்லை. ஞானி மெல்ல அந்தப் பெட்டியின் திறவுகோலை எடுத்துத் திறந்து காட்டினார்—உள்ளே ஒரு அரிய வைரம் ஜொலித்தது. "திறவுகோல் இல்லாமல் பெட்டியை வெளியே இருந்து ஆராய்வது போன்றதுதான் சாஸ்திரம் இன்றி இறைவனைத் தேடுவது" என்றார் ஞானி. "இயற்கை என்பது இறைவனின் ஆடை; ஆனால் சாஸ்திரம் என்பது அவனது விலாசம்" என்று தொடர்ந்தார் ஞானி. "ஒரு மருந்தின் பாட்டிலை வெளியே இருந்து பார்ப்பதால் அதன் குணமும் வீரியமும் தெரியாது; அதைப் பயன்படுத்தும் முறையைச் சொல்லும் கையேடு (Manual) அவசியம்." "அதேபோல், இந்த உலகம் யாரால் படைக்கப்பட்டது, எதற்காகப் படைக்கப்பட்டது, அந்தப் பரம்பொருளின் உண்மையான சொரூபம் என்ன என்பதைப் புலன்களால் உணர முடியாது; சாஸ்திரம் எனும் திவ்யக் கண்ணாடியால் மட்டுமே அதைக் காண முடியும்."பண்டிதர் தன் தவறை உணர்ந்தார். வெறும் தர்க்கத்தால் இறைவனைத் தொட முடியாது என்பதையும், சாஸ்திரங்களே அந்தப் பரம்பொருளைக் காட்டும் அரிய 'யோனி' (ஆதாரம்/வழி) என்பதையும் புரிந்துகொண்டார். அன்றிலிருந்து அவர் ஏட்டுச் சுரைக்காயாக இருந்த கல்வியைக் கைவிட்டு, சாஸ்திரங்களின் துணையோடு ஆத்ம விசாரத்தில் இறங்கினார். ஒளி வீசும் தீபத்தைக் கண்டால் மட்டும் போதாது, அதன் ஒளியில் பொருள்களைக் காண வேண்டும் என்பதே 'சாஸ்திர யோனித்வாத்' சொல்லும் ரகசியம்.

வேதப்பயிர் செய்து வேதவாழ்வினைக் கடைப்பிடித்தோம் வேதங்கள் பாடுவாள் காணீர்.

நமது சந்ததியினர் வேதங்களைக் கற்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தருவோம்

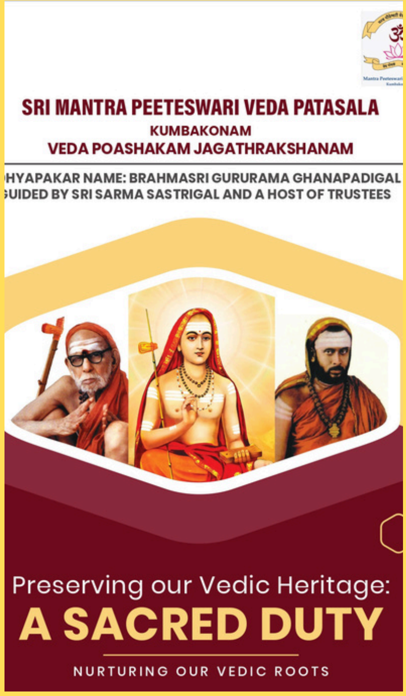

"பிஞ்சுக்கரங்கள் தாங்கிய சனாதனம்"

வேதம் படைத்தவன்
விதியினை வெல்வான்!
குழந்தைகள் கையில்
பல்லக்கு உயரும்!
சதிசெய்வார் சூழ்ச்சிகள்
சாம்பலாய் வீழும்;
சனாதனம் பாரினில்
நிலைபெற்று வாழும்!

बालारचयन्ति मृदुहस्तकृतैः सुयानैः
ईशं प्रयाणसमये मृदुदोलया च ।
धर्मः सनातन-अयं न हि नाशयः स्यात्
नित्यं जयत्युचितसन्ततिबालभक्त्या ॥

ஸம்சய நிவ்ருத்தி
தர்ம ஷாஸ்த்ர மற்றும் ஆன்மீக தொடர்பான கேள்விகள் வரவேற்கபடுகின்றன .8838515265-என்ற வாட்சப் எண்ணிற்கு உங்கள் பெயர் ஊர் பெயருடன் அனுப்பவும்.